

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η παρούσα 11^η έκδοση του Αστικού Κώδικα Τσέπης κατέστη αναγκαία μετά τις ριζικές μεταβολές που επήλθαν, (ιδίως) στο κεφάλαιο για τη σχέση γονέων και τέκνων, με τον **N. 4800/2021** («Μεταρρυθμίσεις αναφορικά με τις σχέσεις γονέων και τέκνων, άλλα ζητήματα οικογενειακού δικαίου και λοιπές επείγουσες διατάξεις» – ΦΕΚ Α΄ 81/21.5.2021), αλλά και τις λιγότερο σημαντικές αλλαγές που επέφεραν σε επιμέρους διατάξεις του Κώδικα οι νόμοι **4611/2019, 4714/2020 και 4745/2020**. Επιπλέον, ζωντανή συζήτηση έχει πυροδοτήσει ήδη στη θεωρία η ψευδοερμηνευτική διάταξη του κανόνα του άρθρου 1912 ΑΚ, που εισήχθη με το **άρθρο 35 του Ν. 4786/2021**, σύμφωνα με την οποία: «Κατά την αληθή έννοια του άρθρου 1912 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α΄ 164), ο κληρονόμος που ενηλικιώνεται δικαιούται εντός της ετήσιας προθεσμίας του άρθρου 1912 ΑΚ να αποποιηθεί την κληρονομία».

Με τον Ν. 4800/2021 (άρθρα 3-14) τροποποιήθηκαν τα άρθρα **56, 1441, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1518, 1519, 1520 και 1532 ΑΚ**. Κεντρική ρυθμιστική επιδίωξη του νομοθέτη είναι η εξασφάλιση –κατά το δυνατόν– της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας, ακόμη και μετά τη διακοπή της συμβίωσης των γονέων, και η συμμετοχή αμφοτέρων στην ανατροφή των παιδιών, διευθέτηση που θεωρείται ότι προάγει στον μέγιστο βαθμό το συμφέρον των τέκνων, που είναι και το ζητούμενο της μεταρρύθμισης. Οι προθέσεις του νομοθέτη δηλώνονται ρητά ήδη στο άρθρο 1 εδ. α΄ του Ν. 4800/2021, στο οποίο ορίζεται ότι: «Ο παρών νόμος αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση του βέλτιστου συμφέροντος του τέκνου διά της ενεργού παρουσίας και των δύο γονέων κατά την ανατροφή του και την εκπλήρωση της ευθύνης τους έναντι αυτού». Όπως εξάλλου επισημαίνεται στην Εισηγητική Έκθεση του νόμου, «Η απουσία και η έλλειψη ενημέρωσης του γονέα που δεν διαμένει με το τέκνο για θέματα που το αφορούν

Προλογικό σημείωμα

και επηρεάζουν αφενός μεν την καθημερινότητά του, αφετέρου δε την πρόοδό του, συνιστούν αιτία συνεχών αντεγκλήσεων και διαφωνιών μεταξύ των γονέων, γεγονός που αποβαίνει σε βάρος του συμφέροντος του τέκνου», ενώ περαιτέρω «Η έλλειψη επικοινωνίας του τέκνου με τον γονέα με τον οποίον δεν διαμένει, οδηγεί στη μη ομαλή ψυχική και πνευματική ανάπτυξη του τέκνου και εμποδίζει την ολοκλήρωση της προσωπικότητάς του».

Στις σημαντικές καινοτομίες του Ν. 4800/2021 συγκαταλέγεται, τέλος, και η καθιέρωση του «ψηφιακού συναινετικού διαζυγίου» (βλ. νέο άρθρο 1441 ΑΚ), νεωτερισμός που θα συμβάλει αποφασιστικά στην επιτάχυνση και απλούστευση της διαδικασίας λύσης του γάμου.

Ευαγγελία Νεζερίτη
Μάιος 2021

ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

(Π.Δ. 456/1984 – ΦΕΚ Α' 164/24.10.1984)*

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Κεφάλαιο 1^ο: Οι κανόνες του δικαίου γενικά

- 1 Πηγές του δικαίου.** Οι κανόνες του δικαίου περιλαμβάνονται στους νόμους και στα έθιμα.
- 2 Αναδρομική δύναμη του νόμου.** Ο νόμος ορίζει για το μέλλον, δεν έχει αναδρομική δύναμη και διατηρεί την ισχύ του εφόσον άλλος κανόνας δικαίου δεν τον καταργήσει ρητά ή σιωπηρά.
- 3 Κανόνες δημόσιας τάξης.** Η ιδιωτική βούληση δεν μπορεί να αποκλείσει την εφαρμογή κανόνων δημόσιας τάξης.

Κεφάλαιο 2^ο: Ιδιωτικό διεθνές δίκαιο

- 4 Κατάσταση αλλοδαπών.** Ο αλλοδαπός απολαμβάνει τα αστικά δικαιώματα του ημεδαπού.
- 5 Ικανότητα δικαίου.** Η ικανότητα δικαίου του φυσικού προσώπου ρυθμίζεται από το δίκαιο της ιθαγένειας.
- 6 Αφάνεια.** Η αφάνεια διέπεται από το δίκαιο της ιθαγένειας. Ελληνικό δικαστήριο μπορεί να κηρύξει άφαντο αλλοδαπό, αν πριν από την εξαφάνισή του κατοικούσε ή διέμενε στην Ελλάδα ή εφόσον έχει περιουσία στην Ελλάδα.
- 7 Ικανότητα για δικαιοπραξία.** Η ικανότητα για δικαιοπραξία ρυθμίζεται από το δίκαιο της ιθαγένειας.
- 8 Στέρηση της δικαιοπρακτικής ικανότητας.** Η στέρηση, καθώς και κάθε άλλος περιορισμός της δικαιοπρακτικής ικανότητας

* Με το Π.Δ. 456/1984 αποφασίσθηκε η μορφή του κειμένου του Αστικού Κώδικα και του Εισαγωγικού του Νόμου, όπως μεταγλωττίστηκαν στην δημοτική από την επιτροπή του άρθρου 36 παρ. 1 του Ν. 1406/1983. Ο Αστικός Κώδικας κυρώθηκε με τον Α.Ν. 2250/1940.

με δικαστική απόφαση ρυθμίζονται από το δίκαιο της ιθαγένειας του προσώπου το οποίο αφορούν αυτά τα μέτρα.

Ελληνικό δικαστήριο μπορεί να υποβάλει σε καθεστώς στέρησης ή περιορισμού της δικαιοπρακτικής του ικανότητας αλλοδαπό που έχει τη συνήθη διαμονή του στην Ελλάδα. Αν ο αλλοδαπός απλώς διαμένει ή έχει περιουσία στην Ελλάδα, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα.

9 Ικανότητα αλλοδαπού στην Ελλάδα. Αλλοδαπός που επιχειρεί στην Ελλάδα δικαιοπραξία για την οποία είναι ανίκανος κατά το δίκαιο της ιθαγένειάς του, θεωρείται ικανός να την επιχειρήσει, αν κατά το ελληνικό δίκαιο έχει αυτή την ικανότητα. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις δικαιοπραξίες οικογενειακού και κληρονομικού δικαίου ούτε στις εμπράγματα δικαιοπραξίες για ακίνητα που βρίσκονται έξω από την Ελλάδα.

10 Νομικό πρόσωπο. Η ικανότητα του νομικού προσώπου ρυθμίζεται από το δίκαιο της έδρας του.

11 Τύπος δικαιοπραξίας. Η δικαιοπραξία είναι έγκυρη ως προς τον τύπο αν είναι σύμφωνη είτε με το δίκαιο που διέπει το περιεχόμενό της είτε με το δίκαιο του τόπου όπου επιχειρείται είτε με το δίκαιο της ιθαγένειας όλων των μερών.

12 Ο τύπος εμπράγματος δικαιοπραξίας ρυθμίζεται από το δίκαιο της τοποθεσίας του πράγματος.

13 Γάμος. 1. Οι ουσιαστικές προϋποθέσεις του γάμου ρυθμίζονται και για τα δύο πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν από το δίκαιο της ιθαγένειας ενός απ' αυτά. Ο τύπος του γάμου ρυθμίζεται είτε κατά το δίκαιο της ιθαγένειας ενός από τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν είτε κατά το δίκαιο του τόπου όπου τελείται.

2. Όταν τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν ή το ένα απ' αυτά είναι Έλληνες και ο γάμος τελείται στο εξωτερικό, η δήλωση του άρθρου 1367 του Αστικού Κώδικα μπορεί να γίνει και στην ελληνική προξενική αρχή.

14 Προσωπικές σχέσεις των συζύγων. Οι προσωπικές σχέσεις των συζύγων ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής ιθαγένειάς τους, εφόσον ο ένας τη διατηρεί· 2. από το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δίκαιο με το οποίο οι σύζυγοι συνδέονται στενότερα.

15 Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων. Οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων διέπονται από το δίκαιο που ρυθμίζει τις προσωπικές σχέσεις τους αμέσως μετά την τέλεση του γάμου.

16 Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός. Το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός ρυθμίζονται από το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων κατά την έναρξη της διαδικασίας του διαζυγίου ή του χωρισμού.

17 Τέκνο γεννημένο σε γάμο. Η ιδιότητα τέκνου ως γεννημένου σε γάμο κρίνεται κατά το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις της μητέρας και του συζύγου της κατά το χρόνο της γέννησης του τέκνου ή, αν ο γάμος τους έχει λυθεί πριν από τη γέννηση, κατά το χρόνο της λύσης του γάμου.

18 Σχέσεις γονέων και τέκνου. Οι σχέσεις μεταξύ γονέων και τέκνου ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους· 2. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δίκαιο της ιθαγένειας του τέκνου.

19 Τέκνο χωρίς γάμο των γονέων του. Οι σχέσεις μητέρας και τέκνου, που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του, ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους· 2. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δίκαιο της ιθαγένειας της μητέρας.

20 Οι σχέσεις πατέρα και τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους· 2. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δίκαιο της ιθαγένειας του πατέρα.

21 Οι σχέσεις μητέρας και πατέρα τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο τους ρυθμίζονται κατά σειρά από το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια της κήσης κοινής τους ιθαγένειας, συνήθους διαμονής ή απλής διαμονής.

22 Εξομοίωση προς τέκνο γεννημένο σε γάμο. Η εξομοίωση τέκνου γεννημένου χωρίς γάμο των γονέων του με επιγενόμενο μεταξύ τους γάμο, προς τέκνο γεννημένο σε γάμο, ρυθμίζεται από το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων αμέσως μετά την τέλεση του γάμου. Η εξομοίωση με πράξη της αρχής ρυθμίζεται από το δίκαιο της ιθαγένειας του πατέρα κατά το χρόνο της πράξης ή, αν αυτή επιχειρείται μετά το θάνατο του πατέρα, κατά το χρόνο του θανάτου του.

23 Υιοθεσία. Οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη σύσταση και τη λύση της υιοθεσίας ρυθμίζονται από το δίκαιο της ιθαγένειας του κάθε μέρους.

Οι σχέσεις μεταξύ του ή των θετών γονέων και του θετού τέκνου ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής τους ιθαγένειας κατά τη διάρκεια της υιοθεσίας· 2. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους κατά τη διάρκεια της υιοθεσίας· 3. από το δίκαιο της ιθαγένειας την οποία είχε ο θετός γονέας κατά την τέλεση της υιοθεσίας και, σε περίπτωση υιοθεσίας από συζύγους, από το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές τους σχέσεις.

24 Επιμέλεια. Η επιτροπεία και κάθε άλλη επιμέλεια διέπονται από το δίκαιο της ιθαγένειας του προσώπου το οποίο αφορούν. Ελληνικό δικαστήριο μπορεί να διορίσει επίτροπο ή άλλο επιμελητή για αλλοδαπό που έχει τη συνήθη διαμονή του στην Ελλάδα. Αν ο αλλοδαπός απλώς διαμένει ή έχει περιουσία στην Ελλάδα μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα.

Αν χρειάζεται να διοριστεί επιμελητής, επειδή είναι αβέβαιο ποιος είναι ο κύριος μιας υπόθεσης ή γιατί αυτός απουσιάζει και είναι άγνωστη η διαμονή του, εφαρμόζεται το δίκαιο του τόπου του δικαστηρίου.

25 Ενοχές από σύμβαση. Οι ενοχές από σύμβαση ρυθμίζονται από το δίκαιο στο οποίο έχουν υποβληθεί τα μέρη. Αν δεν υπάρχει τέτοιο, εφαρμόζεται το δίκαιο που αρμόζει στη σύμβαση από το σύνολο των ειδικών συνθηκών.

26 Ενοχές από αδίκημα. Οι ενοχές από αδίκημα διέπονται από το δίκαιο της πολιτείας όπου διαπράχθηκε το αδίκημα.

27 Νομή και εμπράγματα δικαιώματα. Η νομή και τα εμπράγματα δικαιώματα σε κινητά ή ακίνητα πράγματα ρυθμίζονται από το δίκαιο της πολιτείας όπου βρίσκονται.

28 Κληρονομικές σχέσεις. Οι κληρονομικές σχέσεις διέπονται από το δίκαιο της ιθαγένειας που είχε ο κληρονομούμενος όταν πέθανε.

29 Απόκτηση και απώλεια ιθαγένειας. Η απόκτηση και η απώλεια από ένα πρόσωπο της ιθαγένειας μιας πολιτείας ρυθμίζονται από το δίκαιο της πολιτείας αυτής.

30 Έλλειψη ιθαγένειας και συνήθους διαμονής. Εφόσον ο νόμος δεν καθιερώνει άλλη ρύθμιση, αν το πρόσωπο δεν έχει ιθαγένεια, εφαρμόζεται στη θέση του δικαίου της ιθαγένειας το δίκαιο της συνήθους διαμονής και, αν δεν έχει συνήθη διαμονή, το δίκαιο της απλής διαμονής.

31 Πολλαπλή ιθαγένεια. Αν το πρόσωπο έχει ελληνική και ξένη ιθαγένεια, ως δίκαιο της ιθαγένειας εφαρμόζεται το ελληνικό δίκαιο.

Αν το πρόσωπο έχει πολλαπλή ξένη ιθαγένεια, εφαρμόζεται το δίκαιο της πολιτείας με την οποία συνδέεται στενότερα.

32 Αναπαραιομική. Στο αλλοδαπό δίκαιο που πρέπει να εφαρμοστεί δεν περιλαμβάνονται και οι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου της αλλοδαπής πολιτείας.

33 Επιφύλαξη δημόσιας τάξης. Διάταξη αλλοδαπού δικαίου δεν εφαρμόζεται, αν η εφαρμογή της προσκρούει στα χρηστά ήθη ή γενικά στη δημόσια τάξη.

Κεφάλαιο 3^ο: Φυσικό πρόσωπο

34 Ικανότητα δικαίου. Κάθε άνθρωπος είναι ικανός να έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις.

35 Ύπαρξη και τέλος προσώπου. Το πρόσωπο αρχίζει να υπάρχει μόλις γεννηθεί ζωντανό και παύει να υπάρχει με το θάνατό του.

36 Ως προς τα δικαιώματα που του επάγονται το κυοφορούμενο θεωρείται γεννημένο, αν γεννηθεί ζωντανό.

37 Απόδειξη θανάτου. Όποιος ισχυρίζεται, για να ασκήσει δικαίωμα, ότι ένα πρόσωπο ζει ή πέθανε, ή ότι σε ορισμένη εποχή ζούσε ή ότι επέζησε από κάποιον άλλο, οφείλει να το αποδείξει.

38 Αν περισσότεροι έχουν πεθάνει και δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι ο ένας επέζησε από κάποιον άλλο, τεκμαίρεται ότι όλοι πέθαναν ταυτόχρονα.

39 Θεωρείται ότι έχει αποδειχθεί ο θάνατος προσώπου που το σώμα του δεν βρέθηκε, αν εξαφανίστηκε υπό συνθήκες που κάνουν το θάνατό του βέβαιο.

40 Αφάνεια. Αν ο θάνατος προσώπου είναι πολύ πιθανός, επειδή εξαφανίστηκε ενώ βρισκόταν σε κίνδυνο ζωής, ή επειδή λείπει πολύ καιρό χωρίς ειδήσεις, το δικαστήριο το κηρύσσει άφαντο ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε εξαρτά δικαιώματα από το θάνατό του.

41 Η κήρυξη της αφάνειας δεν μπορεί να ζητηθεί πριν από την πάροδο ενός τουλάχιστον έτους από τη στιγμή του κινδύνου, και, αν ήταν παρατεταμένος, από την τελευταία στιγμή του, ή πέντε τουλάχιστον ετών από την τελευταία είδηση.

42 Αρμόδιο δικαστήριο. Η αίτηση για την κήρυξη της αφάνειας δικάζεται από το δικαστήριο της τελευταίας στην Ελλάδα κατοικίας ή διαμονής του προσώπου που εξαφανίστηκε, και, αν δεν υπάρχει, από το δικαστήριο της πρωτεύουσας του κράτους.

43 Αν η αίτηση κριθεί βάσιμη, το δικαστήριο διατάζει να δημοσιευτεί στον τύπο περιλήψή της και ορίζει τον τρόπο της δημοσίευσης.

Η περιληψη περιέχει: 1. το όνομα, το επώνυμο, το επάγγελμα και την κατοικία του αιτούντος και εκείνου που εξαφανίστηκε· 2. πρόσκληση προς εκείνον που εξαφανίστηκε ή οποιονδήποτε άλλο να δώσει πληροφορίες σχετικά με τη ζωή ή το θάνατο αυτού που εξαφανίστηκε, μέσα σε ορισμένη προθεσμία. Η προθεσμία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα χρόνο από την τελευταία δημοσίευση.

44 Αφού περάσει η προθεσμία που αναφέρεται στη δημοσίευση, το δικαστήριο δικάζει την αίτηση και μπορεί να διατάξει αυτεπαγγέλτως κάθε απόδειξη καθώς και την ένορκη εξέταση του αιτούντος.

Αν κριθεί ότι τα γεγονότα που αναφέρει η αίτηση για την αφάνεια αποδείχθηκαν, η απόφαση κηρύσσει την αφάνεια, καθορίζει από πότε αρχίζει και καταλογίζει τα δικαστικά έξοδα και τέλη στην παρουσία του αφάντου.

45 Ματαίωση της αίτησης. Αν κατά τη διάρκεια της δίκης της αφάνειας εμφανιστεί αυτός που είχε εξαφανιστεί ή φτάσουν ειδήσεις γι' αυτόν ή αποδειχθεί ο θάνατός του, η αίτηση απορρίπτεται.

46 Άρση της αφάνειας. Ύστερα από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον το δικαστήριο μπορεί να άρει την κατάσταση της αφάνειας ή να μεταβάλει το χρόνο της έναρξής της. Στη δίκη κλητεύεται και εκείνος που είχε ζητήσει να κηρυχθεί η αφάνεια ή, αν έχει πεθάνει ή κατοικεί στο εξωτερικό ή είναι άγνωστη η διαμονή του, ο εισαγγελέας.

47 Δημοσίευση της απόφασης. Η απόφαση που κηρύσσει την αφάνεια, καθώς και αυτή που αίρει την κατάσταση της αφάνειας ή που μεταβάλλει το χρόνο της έναρξής της δημοσιεύεται, όταν γίνει τελεσίδικη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 43 § 1 και από τη δημοσίευση ισχύει για όλους. Για το γεγονός που βεβαιώνει η απόφαση συντάσσεται ληξιαρχική πράξη ή γίνεται αντίστοιχη σημείωση πάνω σ' αυτήν.

48 Αποτελέσματα της κήρυξης της αφάνειας. Μετά τη δημοσίευση της τελεσίδικης απόφασης που κηρύσσει την αφάνεια, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, μπορούν να ασκηθούν όλα τα δικαιώματα που εξαρτώνται από το θάνατο του αφάντου σαν να είχε αποδειχθεί ο θάνατος.

Τα αποτελέσματα της κήρυξης της αφάνειας αρχίζουν από το χρόνο που σύμφωνα με την απόφαση άρχισε η αφάνεια.

49 Οι κληρονόμοι και οι κληροδόχοι της περιουσίας του αφάντου έχουν υποχρέωση να δώσουν ασφάλεια για την ενδεχόμενη απόδοση της περιουσίας σε επικρατέστερους δικαιούχους ή στον αφάντο. Όσοι ασκούν οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα που εξαρτάται από το θάνατο του αφάντου μπορούν να υποχρεωθούν σε ασφάλεια. Η ασφάλεια αίρεται όταν περάσουν δέκα χρόνια από τότε που η περιουσία παραδόθηκε στους κληρονόμους ή τους κληροδόχους ή από τότε που ασκήθηκε άλλο δικαίωμα.

50 Αν εμφανιστεί ο αφάντος ή αναγνωριστεί ότι τρίτοι έχουν επικρατέστερα δικαιώματα, αυτοί που άσκησαν δικαίωμα από την κήρυξη της αφάνειας έχουν υποχρέωση να αποδώσουν ό,τι πήραν. Αν πρόκειται για κληρονομία, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την αγωγή περί κλήρου.

51 Κατοικία. Το πρόσωπο έχει κατοικία τον τόπο της κύριας και μόνιμης εγκατάστασής του. Κανένας δεν μπορεί να έχει συγχρόνως περισσότερες από μία κατοικίες. Για τις υποθέσεις που αναφέρονται στην άσκηση του επαγγέλματος λογίζεται ως ειδική κατοικία του προσώπου ο τόπος όπου ασκεί το επάγγελμά του.

52 Η κατοικία διατηρείται ωστόσο αποκτηθεί νέα.

53 Αν δεν μπορεί να αποδειχθεί η τελευταία κατοικία του προσώπου, ως κατοικία θεωρείται ο τόπος της διαμονής του.

54 Κατοικία νόμιμη. Αυτοί που έχουν διοριστεί σε ισόβια δημόσια υπηρεσία έχουν κατοικία τον τόπο όπου υπηρετούν.

55 Καταργήθηκε.